

پایمانم به شیعر داوود تا کو ت هـ بیت پرچی تـترین هـ نراوت به دابهـنم-11 - ستیفان شـ مزینی

بـشی یا نزـ...

خـدواندنی: ستیفان شـمزینی

لیزا: ئووی له تـدا وک ئـماس دـدرـوشـتـوو، ئووی هـچ کات له
بـرامبـر بـ پار و ساماندا لاواز نیت!

ستیفان: زـرجار بیر دـکـمـوو، جیاوازی حـوجـش و پارێ کانزایی
چیـ؟ جیاوازی کاغـزی گوـبـبـژ و دـلار چیـ؟ تـنیا ئووی نـبـت
و هـمـکانی مـرقـ بـهای بـووی دووـمیان داوـ.

لیزا: ئـمـ هـمان پـناسـی منـ تـنانـت بـ خودی جوانیش!
پـموانیـ هـچ شـتـک جوان بـت، بـ ئو و بـهایانی له ناویدا
دـردـکـون، خـشـویستی جوانـ، چوونکـ هــگری بـهای یـکتروستن و
توانـووی گیان و جـستـیـ له یـکتـردا، بـ نموونـی توانـی منـ له
تـدا!! ماچـک یان باوـشـک هـمایـکی فیزیکی ئو توانـووـی، بـبـام
توانـووی هـست و سـز بـ ئامادـگی فیزیکیـ له ئارادایـ!! کـواتـ
من دـمـوو پـرسـکـ بگـیـنـمـ کـما، زـر دـمـکـ شـپـلـکانی هـستم
تـکـی کـناراوـکانی سـزت کردوو، دـبا ئیتر مـلی جـستـم له ناو
جـستـی تـدا هـلانـیـک چـ بکات.

ستیفان: تـ بابـتـکـت بـلایـکی تردا راکـشا، له باسی پارـوو
بازتدا بـ سـر پـرسی خـشـویستی!

لیزا: من دوور نـکـوتـوومـ تـوو له ناوـکی قسـ، تـنها
روونکردنـووـم دا لهـسـر بـهای شـتـکانی ناو ژیاـنمان، پارـ کاغـزـکی
بـ بـهای و له بازار و ئابووریدا بـهای پـدراو، ئـگـرنا ئو
خودایـ نیـ وک ئووی ئـستا دـپـرستـت!

ستیفان: له راستیدا پارـپـرستی بتـپـرستیـ، بیر بکـوو مـرقـی
پـشان له بـرد و قسـ خودایان دـئافـراند و دـکـوتـنـ پـرستـنی،
مـرقـیش خـی پارـی ئافـراندوو و کـوتـتـ پـرستـنی. بـ پـچـوانـی
ئو و بتانـی له دوورگـی عـرـبـیدا له خورما دادـتـاشـران و له کاتی
تـنگـانـدا دـکـوتـنـ خواردنی!

لیزا: کوات تیش لاناو همان پناساکای مندا نموننت هاناو،
بام زاریند خودایان پاریم، عشق و زیان ل خوار پارو
دبینن. ئمم چن دکرت ئو پناسان راست بکیندو؟
ستیغان: کاری من و ت نیی پناساکان دابژیندو، گرنگ ئوویم
نکک ویند دوی ئو زاریندیم ئاینیان دلاکک و قیللشیان بازارای
ریش!

لیزا: دوژمنای تیکردنی زاریند ب جریک ل جریکان، ترسناک. ل
کاتکدا زاریند بووننت مگگ لک ب پار شوان د قکانیان ری
سختترین ککانیان پ تی دکات.

ستیغان: هر ل برئو و ش من کسکی خشویست و قبو کراو نیم لای
زاریند، چوونک دبینن ل مگگ لک یاخی بووم، بام ئوان چژ
ل مگگ لبوونی خیان و ردگرن، وک ئو جری بولبولی پاش راهاتن
لگگ زانی ناو قفاز، هزار جاریش د رگای قفزی ب بکیتو،
ئارزووی فین ناکات!

لیزا: کوات ئمش خالی ناوکیمی من و تیم، ل برئو و
ه و سددم دوی قو بووننو و خماندن و رامانکی زار
قناع تکانم چندیش ترسناک بن مانیفست بکم. ل و نترساوم ل
پاشو گولل ل سارم ددر یان ب شوی گل گورکک شااوم ب
دبنن.

ستیغان: جیاوازیی کشمان ئوویم، من رخنای توند ب زمانکی سفت
و همن د نووسم و حزدکم بابتی و عشقانی بم ل شر قکردندا،
نک همان ئو کسای ل شاعر و عشقدا بوونم هیم ک کس تییکی
عاتیفی و هستکیم، ئم باانس راگرتن کارکمی سختتر کردوو.
لیزا: تیا ئوو ند د زانم مشکم بورکانی وشیم و دیشم کانگای
عشق، کاتک ت د بینم گکانی وش ب زاخوی دم دبنت شاعر!
کاتکیش د خو نموو ل نو ه موو رستیم کدا ب نی ه ناس
دکم!!

ستیغان: منیش دوو شت دکم لگگ خو نندنوو دا: بیردکم م و
ج و شل دکم ب خیاکانم و بر ربستیان ناکم، دتوانم بام
زار کترو ل ککان د زاریند کانی خیا دا تم ل زار ب ن و
جگگ دا دیو!!

لیزا: من ب ه خشم دوی، ناشزانم بچی خشم دوی! تنها
ئوو ند د زانم رحت ه زاران سا لگگ رحم ئاو ت بوو و وک
دوو کتر ب ئاسمانی عشقدا ب ت نیست یکم و د فتن، لوانی ئو
دوو رح ج ستمان ل ی کتر نزیک بکنو، بام هیچ کات
ج ستمان ل ی کتر نزیک ناب ت و رحمان ل ی کدی جیا ببنو و
ری ئاسمان کانیان جودا بکنو، رح لردا ئو مانا ئاینیی

نییه واک هه زکی نادیار پهناسی دکریت، بکو مبهست ل شپه لانی ههست و سهز واک ته زووی کار با په ماندگن.

ستیغان: بیر له و دکه موه دبهت په ناسه کردنمان به مرگیش بگین، مرگ خای که تایی عشقم نییه به ته، بکو سهر تایی کی تر!، من ون دهم و تش له ناو دی ختدا دووبار دمدزیتوه، به وام به دنادن هییه و ئهواران سهیری ئاسمان بکه واک بائند یکی غمگین به سهر ته دا دهفم، ته نه ئوه یی به مردنم له زوییه و بهر و ئاسمان دهفم، به وام خه هر له گهردوونی ته دام!.

لیزا: ته نامریت که من ئهستا داستانی عشقمان به شاعر ده نووسم وه. دهم دهگری و دهستم دهلهرز و ئاره قهکی به نخهش دکه موه ئه و ساتی دهستدکه م به نووسینه و ته له شاعر کدا!.

ساته وختی ته واو بوون دهفم وای له من چی جوانیم بیر چوه و چی ههستم ماوه بیکه م ده کانه وه له په سنی خه شویستیدا. به م جهر دووبار له ناو هه مان ته قسدا شاعر کی تر ده نووسم، شاعر کان هدی هدی ده بنه دیوانهک و دوو دیوان و چه ندان دیوان، هه شتاش دهم ته رئاو نه بووه له و شاعرانی له سرووت کی دهوانانه دا به ته ده یان نووسم و کاتهک ئاو ده ده موه بووم ته داپیر یکی پشت چه ماوه و له کونجی ته نه اییدا له گه ئه و شاعرانه دا ده ژیم باسی ته م به ده کهن، من ئه م سووه ناوده نم سووه راسته قینه ی ژیان!.

ستیغان: ئای خودای له هه موو ههسته جوانه. چه ند به خته ورم که سهک به م شهووه هه گری ژیانم بووه، له کاته کدا واک په شوه کهک فهدرا بووم ناو زبه دانی که م گه وه!!.

لیزا: نه خهر ته ئه ماسیت و ده گم نهیت. ئه گه ر دیقه ت بدیهین خه و خاشاک له هه موو شهو نهک ده بینین، لانیکه م له سهر شه قامه کان ده بینین چه ندان ته نه که ی گه وره گه وره به پاشماوه و خاشاک به ئه رزه شه کان دانهراون، به وام که ده توانه ت گه نجی ئه تون و گه وه ره له سهر جاده کان بد زه ته وه؟ ئه م په ناسی ته یی له روئیای مندا. ده بهت قوه یایی ده ریای شاعر و گه نجینه دووره دهسته کانی خه یاهت به بگهین، نه مده ویست به م روونییه دانپه دانانی خه مت به بدرکه نم، به وام ناچارت کردم.

ستیغان: من هه موو شه واک ده م خه ونه، ته له خه ونی هه موو شه واکانه دایت، به ئه وای دووبار ی بکه موه دهفم ده م زه یه که له شاعر و ئه وین، به بهرچاوی هه موو سهروشته وه ده ژه ته رووباری چاره نووسته وه.

لیزا: من به مانه دوو بوون هه موو ره ژکه نامه ت به ده نووسم، نامه کان هه موو ده گه نه وه به یهک شته، ده کانه هه موو ده گه نه وه به یهک شته، پته کان هه موو ده گه نه وه به یهک شته، ئه و شته من و ته ین! من و ته

گوو-دان-کی سوورین ل-ب-ر پ-نج-ر-ی ع-شقدا دانراوین. ئیدی و
ن-زانی کانگای شیعرم ل- ه-قو-ان د-و-ست-ت، چوونک- پ-یمانم ب-
شیعر داو- تاکو ت- ه-بیت پرچی ت-ترین ه-نراو-ت ب- دابه-نم.

ت-بینی:

ئ-م ت-کست- بریتی- ل- م-ن-ل-گ ن-ک دیال-گی دوو ک-س، ک-ی
ب-ش-کانی ئ-م م-ن-ل-گان- ل-ن-وان 2017-2010 نووسراون، ل- ب-رگی
دوو-می کت-بی "قوتووی ع-تار" ل-لاپ- 522-488 ب-ش-و-ی کت-بی
کاغ-ز ل- سا-ی 2018 چاپ بوون